

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
Волинський національний університет імені Лесі Українки
Факультет іноземної філології
Кафедра теорії літератури та зарубіжної літератури

СИЛАБУС

нормативного освітнього компонента

ВСТУП ДО ЛІТЕРАТУРОЗНАВСТВА

підготовки	бакалавра
галузі знань	03 Гуманітарні науки
спеціальності	035 Філологія
спеціалізації	035.041 – Германські мови та літератури (переклад включно), перша – англійська
освітньо-професійної програми	Мова і література (англійська). Переклад

Силабус нормативного освітнього компонента «ВСТУП ДО ЛІТЕРАТУРОЗНАВСТВА» підготовки бакалавра, галузі знань 03 Гуманітарні науки, спеціальності 035 Філологія, спеціалізації 035.041 – Германські мови та літератури (переклад включно), перша – англійська за освітньо-професійною програмою «Мова і література (англійська). Переклад».

Розробники:

Моклиця М. В., доктор філологічних наук, професор кафедри теорії літератури та зарубіжної літератури;

Балабуха Н. В., старший викладач кафедри теорії літератури та зарубіжної літератури.

Погоджено

Гарант освітньо-професійної програми

доц. Шкамарда О. А.

Силабус освітнього компонента затверджено на засіданні кафедри теорії літератури та зарубіжної літератури, протокол № 1 від 30 серпня 2024 року.

Завідувач кафедри

доц. Романов С. М.

I. Опис освітнього компонента

Найменування показників	Галузь знань, спеціальність, освітня програма, освітній рівень	Характеристика освітнього компонента	
Денна / заочна форми навчання	Галузь знань 03 Гуманітарні науки Спеціальність 035 Філологія Спеціалізація 035.041 Германські мови та літератури (переклад включно), перша – англійська Освітньо-професійна програма Мова і література (англійська). Переклад ОР – перший (бакалаврський)	Нормативний	
		Рік навчання – 1	
Семестр – II			
Лекції – 20 год. / 6 год.			
Практичні заняття – 14 год. / 8 год.			
Самостійна робота – 50 год. / 66 год.			
Консультації – 6 год. / 10 год.			
Кількість годин / кредитів 90 / 3		ІНДЗ: немає	Форма контролю: залік
Мова навчання: українська			

II. Інформація про викладача

Прізвище, ім'я та по батькові: Моклиця Марія Василівна.

Посада: Доктор філологічних наук, професор кафедри теорії літератури та зарубіжної літератури.

Контактна інформація:

E-mail: Marija.Moklytsja@vnu.edu.ua

Тел.: +38-099-918-4694

Прізвище, ім'я та по батькові: Балабуха Наталія Вікторівна.

Посада: старший викладач кафедри теорії літератури та зарубіжної літератури.

Контактна інформація:

E-mail: balabukha.nru@gmail.com, Balabuha.Natalija@vnu.edu.ua

Тел.: +38-050-573-4004, (0332) 24-11-88

Дні занять: відповідно до розкладу <http://94.130.69.82/cgi-bin/timetable.cgi?n=700>

III. Опис освітнього компонента

1. Анотація курсу.

Освітній компонент Вступ до літературознавства спирається на базові знання з теорії та історії української і зарубіжної літератур, отримані в загальноосвітній середній школі. Він покликаний поглибити і закріпити систему літературознавчих понять з метою їх активного використання в процесі вивчення зарубіжної (зокрема, англійської) літератури, теорії і практики перекладу. Його структура передбачає рух від розуміння художності й образності до психології творчості, від поняття про зміст і форму твору до усвідомлення його контекстів і дискурсів, від узагальнення знань про функції літератури до глибокого розуміння закономірностей, які лежать в основі літературного розвитку, від навичок шкільного аналізу твору до усвідомлення різноманітних наукових методів дослідження літератури. Теоретичною базою курсу є як класичні праці філософів і літературознавців, так і найсучасніші розвідки

українських та зарубіжних дослідників літератури.

Матеріал курсу дозволяє розширити й поглибити знання про закономірності літературного процесу, порівнювати твори, що належать до різних національно-культурних традицій (на рівні окремих образів, сюжетів, тем, проблематики, поетики, літературно-естетичних систем), характеризувати героїв творів (аналізувати й обговорювати логіку їхніх поглядів і вчинків, авторські прийоми їх зображення), розкривати сенс етико-психологічних колізій та філософських концепцій, які стоять за персонажами тексту. У вивченні творів використовуються методологічні підходи інтертекстуальності, герменевтики, компаративістики, міфокритики, гендерної критики тощо.

2. Пререквізити й постреквізити.

Пререквізити: ОК «Вступ до мовознавства», ОК «Україна і Європейський Союз: політика, культура, мова, історія», ОК «Критичне мислення» (1 семестр). Одночасно у 2 семестрі вивчаються освітні компоненти: «Українська мова (за професійним спрямуванням)», «Академічне письмо і риторика», «Вступ до перекладознавства».

Постреквізити: ОК «Література англomовних країн» (3 – 4 семестри), ОК «Література країн другої іноземної мови» (5 семестр), ОК «Курсова робота з лінгвістики / перекладу» (7 семестр), ОК «Практика навчальна літературознавча» (4 семестр).

3. Мета і завдання освітнього компонента.

Мета освітнього компонента – познайомити здобувачів із основними методами літературознавчого аналізу, загальнокультурним, міфологічним, літературним, теоретичним та критичним дискурсом літературознавства та інтерпретаційними і трансформаційними процесами сучасної літератури; сформувати уявлення про принципи та засоби міфологізації, реміфологізації та деміфологізації у художніх текстах, в основі яких лежить прототекст (оригінал), показати їхню роль у формуванні нової парадигми філософських та естетичних понять; розширювати й поглиблювати знання здобувачів про закономірності літературного процесу.

Завдання курсу:

- надати характеристики художнім надбанням світової літератури, в якій сформульовані філософські, етичні та естетичні норми, що мають позачасовий характер та отримують актуалізацію в творчості письменників XX – XXI століть;
- формувати та поглиблювати навички аналізу художніх текстів на компаративній основі, зокрема шляхом зіставлення з оригіналом та іншими художніми версіями;
- висвітлити основні літературознавчі підходи, що застосовуються в аналізі (міфокритика, компаративістика, інтертекстуальність, генологія, феміністичні студії), сформувати здатність вільно користуватися спеціальною термінологією в галузі літературознавчих досліджень;
- розвивати бачення змін певної ціннісної парадигми, свідомої чи ні спроби змінити / зруйнувати стереотип і презентувати дещо нове, відмінне від узвичаєних уявлень;
- поглиблювати вивчення як результатів, так і передумов мистецьких трансформацій традиційних сюжетів, мотивів, образів, розуміння специфіки літератури як мистецтва слова.

Вимоги до знань та умінь здобувачів освіти

Здобувачі повинні знати:

1. Як систематизувати філологічні знання, отримані під час навчання в університеті, піднести їх на більш високий рівень абстрактного мислення, як використати знання, отримані під час вивчення освітнього компонента Вступ до літературознавства, в якості бази для виходу на наступний виток освітнього процесу.
2. Словник літературознавчих термінів (Термінологічний мінімум).
3. Основні етапи розвитку літературознавства.
4. Основні закономірності розвитку літератури, орієнтуватись у літературних напрямках, течіях, школах.
5. Генологію, основи віршування.

Здобувачі повинні вміти:

1. Аналізувати художній твір, визначати його художній рівень.
2. Вільно володіти понятійним апаратом літературознавства.
3. Орієнтуватись у головних літературних напрямках.
4. Володіти навичками критики та літературознавчого аналізу.
5. Бачити кожен твір як єдність змісту і форми.

Форми поточного контролю:

1. Самостійна робота.
2. Творча індивідуальна (у т. ч. дослідницька) робота.
3. Контрольна робота.

Досягнення поставлених завдань реалізується за допомогою таких **методів**: пояснювально-ілюстративного, творчого читання, репродуктивного, евристичного (частково-пошукового), дослідницького, а також інтерактивних методів і прийомів.

4. Результати навчання (компетентності).

Інтегральна компетентність (ІК)

Здатність розв'язувати складні спеціалізовані задачі та практичні проблеми в галузі філології (лінгвістики, літературознавства, фольклористики, перекладу) в процесі професійної діяльності або навчання, що передбачає застосування теорій та методів філологічної науки і характеризується комплексністю та невизначеністю умов.

Загальні компетентності (ЗК)

ЗК 2. Здатність зберігати та примножувати моральні, культурні, наукові цінності і досягнення суспільства на основі розуміння історії та закономірностей розвитку предметної області, її місця у загальній системі знань про природу і суспільство та у розвитку суспільства, техніки і технологій, використовувати різні види та форми рухової активності для активного відпочинку та ведення здорового способу життя (частково).

ЗК 3. Здатність спілкуватися державною мовою як усно, так і письмово.

ЗК 4. Здатність бути критичним і самокритичним.

ЗК 5. Здатність учитися й оволодівати сучасними знаннями.

ЗК 6. Здатність до пошуку, опрацювання та аналізу інформації з різних джерел.

ЗК 7. Уміння виявляти, ставити та вирішувати проблеми.

ЗК 8. Здатність працювати в команді та автономно.

ЗК 10. Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу.

ЗК 11. Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях.

Фахові компетентності (ФК)

ФК 1. Усвідомлення структури філологічної науки та її теоретичних основ.

ФК 5. Здатність використовувати в професійній діяльності системні знання про основні періоди розвитку літератури, що вивчається, від давнини до ХХІ століття, еволюцію напрямів, жанрів та стилів, чільних представників та художні явища, а також знання про тенденції розвитку світового літературного процесу та української літератури.

ФК 7. Здатність до збирання й аналізу, систематизації та інтерпретації мовних, літературних, фольклорних фактів, інтерпретації та перекладу тексту (залежно від обраної спеціалізації).

ФК 8. Здатність вільно оперувати спеціальною термінологією для розв'язання професійних завдань.

ФК 9. Усвідомлення засад і технологій створення текстів різних жанрів і стилів державною та іноземними мовами (частково).

ФК 10. Здатність здійснювати лінгвістичний, літературознавчий та спеціальний філологічний (залежно від обраної спеціалізації) аналіз текстів різних стилів та жанрів.

Програмні результати навчання

ПРН 1. Вільно спілкуватися з професійних питань із фахівцями та нефахівцями державною та іноземними мовами усно й письмово, використовувати їх для організації ефективної міжкультурної комунікації.

ПРН 2. Ефективно працювати з інформацією: добирати необхідну інформацію з різних джерел, зокрема з фахової літератури та електронних баз, критично аналізувати й інтерпретувати її, впорядковувати, класифікувати й систематизувати.

ПРН 3. Організовувати процес свого навчання й самоосвіти.

ПРН 4. Розуміти фундаментальні принципи буття людини, природи, суспільства (частково).

ПРН 5. Співпрацювати з колегами, представниками інших культур та релігій, прибічниками різних політичних поглядів тощо.

ПРН 7. Розуміти основні проблеми філології та підходи до їх розв'язання із застосуванням доцільних методів та інноваційних підходів.

ПРН 8. Знати й розуміти систему мови, загальні властивості літератури як мистецтва слова, історію мови і літератури, що вивчається, і вміти застосовувати ці знання у професійній діяльності.

ПРН 10. Знати норми літературної мови та вміти їх застосовувати у практичній діяльності.

ПРН 11. Знати принципи, технології і прийоми створення усних і письмових текстів різних жанрів і стилів державною та іноземними мовами (частково).

ПРН 13. Аналізувати й інтерпретувати твори української та зарубіжної художньої літератури й усної народної творчості, визначати їхню специфіку й місце в літературному процесі (відповідно до обраної спеціалізації).

ПРН 15. Здійснювати лінгвістичний, літературознавчий та спеціальний філологічний аналіз текстів різних стилів і жанрів.

ПРН 16. Знати й розуміти основні поняття, теорії та концепції обраної філологічної спеціалізації, вміти застосовувати їх у професійній діяльності.

ПРН 19. Мати навички участі в наукових та/або прикладних дослідженнях у галузі філології.

Освітній компонент передбачає розвиток soft skills:

- здатність логічно і критично мислити, самостійно приймати рішення;
- креативність;
- вміння працювати в команді;
- навички комунікації, вміння виступати перед аудиторією, лідерство;
- здатність до самоорганізації, управляти своїм часом, розуміння важливості deadline (вчасного виконання поставлених завдань), навчання упродовж життя.

До завершення навчання здобувачі повинні знати на **теоретичному рівні**: основні літературознавчі поняття та терміни; особливості функціонування традиційних сюжетів, образів, мотивів у сучасній літературі; принципи та прийоми модифікаційних процесів у літературі XX – XXI століть; основні способи міфологізації, реміфологізації, деміфологізації; види та рівні інтертекстуальності, що виявляються в різних творах; універсальні світоглядні та моральні позиції літературних епох та засоби їх актуалізації у сучасному літературному процесі, закономірності перебігу літературного процесу, розуміти текст як єдність форми і змісту, взаємозв'язок усіх структурних елементів художнього твору тощо;

на практичному рівні: вдумливо читати та критично аналізувати художні твори; визначати основну проблематику, сюжет, композицію, систему образів і виразально-зображувальні засоби мови; характеризувати героїв твору (аналізувати й обговорювати логіку їхніх поглядів і вчинків, авторські прийоми їх зображення), розкривати сенс етико-психологічних колізій та філософських концепцій, які стоять за персонажами тексту; виявляти авторську оцінку персонажів, подій у творі; порівнювати твори, що належать до різних національно-культурних традицій (на рівні окремих образів, сюжетів, тем, проблематики, поетики, літературно-естетичних систем); обґрунтовувати свою оцінку прочитаних творів; складати усну й письмову відповіді на задане питання – різні за обсягом, характером і жанром; складати план і конспект літературно-критичних статей; готувати доповідь чи реферат на літературну тему (за кількома джерелами); порівнювати оригінал художнього твору з його перекладами, художній твір з його інтерпретаціями в різних видах мистецтва.

5. Структура освітнього компонента.

Назви змістових модулів і тем	Усього: денна/ заочна	Лек ції	Прак тичні заняття	Са мос тій на рабо та	Кон суль тації	*Форма контро лю
Змістовий модуль 1. Творчість, художність						
Тема 1. Вступ Поняття про літературознавство. Організація курсу. Джерела: словники, енциклопедії, довідники, підручники, монографічні дослідження, статті, інтернет-ресурси. Понятійний апарат науки: історія термінів, формування літературознавчого словника, дискусії про терміни, словник і тезаурус. Літературознавчі дисципліни.	3/3	1/1	-	2/2	-	ПРЗ (у т. ч. виставка навчаль ної та наукової літератури) ДС
Тема 2. Краса і мистецтво. Мистецтво слова Поняття про красу. Історична, географічна, ментальна, національна тощо зумовленість уявлень про красу. Естетичний ідеал, його історична динаміка. Естетичні потреби, їх місце посеред «базових» (А. Маслоу) потреб людини. Естетичні категорії та їх вплив на розвиток мистецтва. Поняття про літературу як різновид мистецтва – словесного. Дискусії про поняття літератури. Література як вимисел, література як самодостатня краса (Ц. Тодоров). Словесний характер образності, образність як інша мова. Алогічність образної мови. Походження образів. Образ і мовлення. Історична поетика (О. Веселовський). Психолінгвістична концепція походження образів (О. Потебня). Первісна (архаїчна) образність і фольклор. Образ як філософська категорія (філософія пізнання). Образ як відбиток фрагменту дійсності; образ як троп; образ як засіб літературної творчості.	2/2	-	Окремі питання практичного заняття № 1	2/2	-	РЗ ІРС ДС
Тема 3. Слово – образ – міф – архетип Первісне світовідчуття і творення мови. Слово і образ, образ і міф. Міф у первісному світі, його функція і структура. Міф і міфології у культурі людства. Антична, християнська, східна та національна міфологія у європейській культурі. Актуалізація поняття «міф» у	5/4	1/-	2/2	2/2	-	АТ, Р, РЗ, РМГ, ДС

XIX столітті. Поняття про міфологічне світовідчуття. Міф та його похідні терміни (міфема, міфологема, міфізація, міфосвіт тощо). Моделювання міфосвіту у літературі XX ст. Поняття про архетип, історія терміну. Психоаналітичний аспект поняття. Частини ланцюга «слово – образ – міф – архетип» як етапи образного узагальнення (від емотивного називання предмета до символізації найбільш масштабних процесів культури).						
Тема 4. Різновиди образів Необхідність класифікації образів літературного твору. Типи класифікацій. Образність на різних рівнях твору. Подієвий, персонажний, описовий та мовний рівні твору, характер образності на кожному з них. Мовний образ як різновид актуалізації внутрішньої багатозначності слова. Поняття про тропи. Епітети, порівняння, метафори. Епітети та означення, постійні епітети, поетизми. Порівняння і паралелізм (психологічний, синтаксичний). Проблема прикрашальних засобів художнього мовлення. Безсполучникові порівняння та іменникові метафори. Метафора як ключовий троп. Концепції походження метафори, метафора і табу, антропоморфізм, анімізм. Метафора як підміна, уособлення, персоніфікація. Різновиди метафор (метонімія, синекдоха, перифраз, антономазія, асоціонім, гіпербола, літота, іронія, сарказм, гротеск тощо). Дискурс літературної метафори, роль метафори в літературі XX ст. Поняття про символ і символічність. Актуалізація символу в різних художніх стилях. Поняття про алегорію та алегоричність. Актуалізація алегорії в різних художніх стилях. Неологізм як різновид мовного образу, новотвір і неологізм. Сильова функція неологізму.	4/4	1/-	Окремі питання практичних занять №№ 2, 5, 6, 7	2/2	1/2	ДС, РМГ, РЗ, АТ, ІРС
Тема 5. Суб'єкт і об'єкт творчості Поняття про суб'єктивний та об'єктивний світ людини. Творчість як об'єктивація суб'єктивного життя. Суб'єкт і об'єкт як філософські поняття. Історична зумовленість понять. Ренесанс, Бароко, Романтизм, Реалізм, Модернізм як епохи з домінантою суб'єктивного чи об'єктивного вектора творчості.	4/3	2/1	Окремі питання практичних занять №№ 6, 7	2/2	-	РЗ, Р

Генологічна функція понять «суб'єктивний» та «об'єктивний». Суб'єкт творчості і об'єкт творчості. Суб'єкт творчості та ліричний герой. Лірична проза, біографізм, психологізм твору як результат домінування суб'єкта, епізод як домінанта об'єкта. Поняття про дистанцію між суб'єктом і об'єктом творчості. Функція термінів у наратології (суб'єкт мовлення, оповіді, точка зору тощо).						
Тема 6. Психологія творчості Психологія творчості як вузлове питання психології ХХ ст. Раціональний та ірраціональний підхід до тлумачення творчості (від Арістотеля до сучасного психоаналізу). Майстер як узагальнений образ митця раціонального типу. Геній як узагальнення творчості ірраціонального типу. Романтики про процес творчості. Творчість в аспекті інтуїтивізму (А. Бергсон). Процес творчості з точки зору психоаналізу ХХ ст. (концепції З. Фрейда та К.-Г. Юнга). Психологія творчості за Е. Нойманном. Митці про психологію творчості. Від «Секретів поетичної творчості» І. Франка до постмодерністів (українська традиція).	3/2	1/-	Окремі питання практичних занять №№ 1, 6, 7	2/2	-	ПРЗ, Р, ІРС
Разом за модулем 1	21/18	6/2	2/2	12/12	1/2	
Змістовий модуль 2. Художній твір						
Тема 7. Зміст і форма, цілісність твору Зміст і форма як філософські категорії. Зміст як функція, форма як буття-присутність. Зміст і форма в літературі. Умовність поділу на зміст і форму твору. Елементи твору. Форма як сукупність пасивних елементів, зміст як сукупність спонукальних елементів до реалізації твору, змістові та формальні елементи на етапі реалізації твору. Взаємодія змістових та формальних елементів твору. Сюжет і фабула як форма і зміст події, конфлікт і колізія як зміст і форма суперечності, рід і жанр як зміст і форма літературного твору тощо. Злиття змісту і форми як умова цілісності твору. Домінування форми над змістом і формалістичні твори, домінування змісту над формою і тенденційні твори. Аналіз невідповідності змістових і формальних елементів твору.	3/2	1/-	Окремі питання практичних занять №№ 3, 4	2/2	-	АТ, РМГ, ІРС

Тема 8. Жанри літератури. Жанр і композиція Поняття про жанр, полеміки про жанрову природу літератури. Жанр як змістове, формальне та змістово-формальне поняття. Родо-жанрова проблема класифікації літературних творів. Критерії жанрового поділу. Жанрові константи та жанрові модифікатори. Дискурс епічних жанрів. Роман, повість, оповідання, новела, казка в історичному розрізі. Дискурс ліричних жанрів. Канонічні строфи та їх перетворення на жанри, жанротвірність ліричних тем. Вірш як віршування і вірш як жанр. Дискурс драматичних жанрів. Комічне і трагічне як жанрові константи драми, їх взаємодія як жанровий модифікатор. Комедія, трагедія, драма в історичному розрізі. Жанрові різновиди, межиродові жанри. Поема і балада в історичному розрізі. Жанр і композиція літературного твору. Композиція епічних, ліричних та драматичних жанрів.	18/18	2/1	6/6	8/8	2/3	РЗ, РМГ, ІРС, АТ
Тема 9. Мова художнього твору Стилістика (мовознавча і літературознавча) як наука про мову художньої літератури. Стилістика і поетика. Образність та експресивність як головні ознаки художнього мовлення. Мова художнього твору як форма існування національної мови. Функціональні стилі національної мови та мова художнього твору. Способи посилення експресії. Тропи, символи, алегорії, неологізми як доміанти авторського стилю і стилю літературного напрямку або течії. Літературна мова, її історичний розвиток. Норма і порушення як головна опозиція художнього мовлення. Історизми, архаїзми, екзотизми, жаргонізми, неологізми та інші способи поповнення та оновлення художньої мови.	2/4	-	Окремі питання практичного заняття № 7	2/4	-	ДС, АТ
Тема 10. Проза Історична зумовленість прози. Епічні жанри і проза. Наратологія, наука про оповідь, розмежування між автором і образом автора, між оповідачем від автора і автором реальним, між героєм і персонажем, між сюжетом і фабулою, між читачем реальним і читачем, присутнім у творі. Автор (адресант, той,	3/2	1/-	Окремі питання практичного заняття № 3	2/2	-	ДС, РМГ, АТ

хто хоче повідомити про подію), читач (адресат, який приймає це повідомлення, сприймає його) і наратор (посередник, той, кому доручено повідомлення вручити). Оповідь від першої, другої та третьої особи і її функції. Діалогізм оповіді. Внутрішній монолог і потік свідомості.						
Разом за модулем 2	26/ 26	4/1	6/6	14/ 16	2/3	
Змістовий модуль 3. Художня література						
Тема 11. Функції літератури. Ієрархічність літератури Поняття про функції літератури в історичному розрізі. Сакральна функція літератури як наслідок первісного синкретизму мистецтва, його ритуальної природи. Фольклор та розважальна (або ігрова) і повчальна (або пізнавальна, дидактична) функції словесного мистецтва. Функції літератури за Арістотелем, вчення про катарсис. Психологічна, або компенсаторна, функція літератури з точки зору сучасної психології. Класицизм і вчення про державницьку функцію літератури. Історія осмислення естетичної функції літератури. Діалогічна природа літературного твору та комунікативна функція літератури. Ієрархічність літератури. Емотивна маркованість понять «письменник-класик», «письменник-епігон», «масова література», «елітарна література» як прояв її ієрархічності. Дистанція і маркери між фольклором і писемною літературою. Фольклор і національна специфіка літератури. Формування національної класики. Національна і націоналістична як ідеологічні (марковані) означення літератури. Опозиція та обмін маркерами між елітарною та масовою літературою. Затвердіння жанрів у масовій літературі, жанрові новації елітарної літератури.	4/2	-	2/-	2/2	-	АТ, ПРЗ
Тема 12. Літературні роди Обґрунтування розгляду теми «Роди» в розділі «Художня література». Поняття про літературу, полеміки, вітчизняна та західноєвропейська традиція вжитку поняття «література». Вчення про роди як результат усвідомлення загальних ознак і процесів літератури. Історичний розріз понять «епос», «лірика», «драма».	6/5	2/1	Окремі питання практичних занять №№ 1, 3, 4, 5	4/4	-	ДС, ПРЗ

Критерії поділу на роди, їх історична динаміка. Лірика і епос як бінарна опозиція. Лірика – почуття, епос – події (серце і розум; пасивність і активність; теперішнє і минуле; окреме і спільне; приватне та історичне тощо). Тяжіння лірики до романтизму, а епосу до реалізму. Драма як результат рівноваги двох протилежностей. Функція понять «епічний» (епічність), «ліричний» (ліризм, ліричність), «драматичний» (драматизм). Літературні роди як узагальнення змісту літератури. Пізнання твору та його контексти і дискурси (контексти – все, що навколо, те, що твір оточує, дискурси – все, що було перед ним, що йому передує).						
Тема 13. Літературний процес Полеміки про літературний процес. Закони літературного руху і розвитку. Традиції і новаторство, романтичний та реалістичний тип художнього світосприйняття і творення як бінарні опозиції літературного процесу. Взаємозв'язок понять епоха, літературний (мистецький) напрям, художній (творчий) метод, художній стиль, стильова течія, мистецьке угруповання. Багаточисельність ключових понять літературознавства, яке вивчає літературний процес: бароко, класицизм, сентименталізм, романтизм, реалізм, натуралізм, модернізм, символізм, імпресіонізм, експресіонізм, футуризм, сюрреалізм, постмодернізм.	6/7	2/1	Окремі питання практичних занять №№ 6, 7	4/6	-	РМГ, ПРЗ
Тема 14. Художні методи і стилі Зміна епох як першоджерело стильових рухів. Антична культура та християнство як дві цивілізаційні моделі західної (європейської) культури. Антична і християнська (середньовічна) концепції людини, суспільства, мистецтва. «Антико-центризм» епох: Ренесанс, Класицизм, Реалізм. Тяжіння до Середньовіччя (і християнства) епох: Бароко, Романтизм. Модернізм як прискорена динаміка у зміні двох концепцій («антико-центризм» неокласицизму, «християно-центризм» символізму). Філософи і літературознавці про зміну епох в історії європейської культури (Ф. Шеллінг, Ф. Ніцше, І. Тен, О. Шпенглер, Д. Чижевський та ін.). Бароко, класицизм,	12/12	2/1	4/-	4/8	2/3	ПРЗ, ДС, Р, ІРС

романтизм, реалізм, натуралізм символізм, імпресіонізм, експресіонізм, футуризм, сюрреалізм, постмодернізм як художні стилі європейської літератури (на прикладах).						
Разом за модулем 3	28/ 26	6/3	6/-	14/ 20	2/3	
Змістовий модуль 4. Наука про літературу						
Тема 16. З історії науки Відокремлення літературознавства від інших гуманітарних наук. Античне (давньогрецьке) літературознавство як парадигма європейської науки про літературу. Внесок Платона та Арістотеля. Становлення літературознавства в добу Середньовіччя. Вивчення Біблії і формування герменевтики. Ренесанс і канонізація античної культури та естетики. Розвиток засад античної естетики в добу Класицизму та період Просвітництва (Н. Буало, Г. Лессінг, Д. Дідро). Роль романтиків в актуалізації літературознавства як науки. Естетика і філософія періоду романтизму. Українське літературознавство XIX ст., розвиток наукових концепцій у XX ст. Видатні представники українського літературознавства нового часу (М. Костомаров, О. Потебня, П. Куліш, Д. Овсянико-Куликовський, М. Драгоманов, І. Франко, А. Кримський, Д. Чижевський, Ю. Шевельов (Шерех), М. Зеров, В. Державин та ін.).	2/2	-	Окремі питання практич ного заняття № 6	2/2	-	ПРЗ, ІРС
Тема 17. Наукові школи, напрями, методи Формування наукових шкіл та напрямів як ознака розвиненої науки. Науковий метод, що формується в надрах напрямку, його функціонування за межами наукового напрямку (у наступні епохи). Головні наукові школи і напрями XIX ст.: міфологічна школа, компаративістика, біографічна школа, культурно-історична школа, інтуїтивізм. Головні наукові напрями і методи XX ст.: фройдизм, психоаналіз, формальна школа (метод), структуралізм, міфокритика.	6/6	2/-	Окремі питання практич ного заняття № 2	4/6	-	ПРЗ, Р, ІРС
Тема 18. Вивчення твору: рецепція, критика, аналіз, інтерпретація Домінуючі підходи до вивчення художнього твору у середній та вищій школі. Проблема узгодження теорії	7/12	2/-	Окремі питання практич ного заняття № 2	4/10	1/2	АТ, ІРС, РЗ, ДС

літератури і практики її вивчення. Фокусування погляду на формі твору – необхідна умова його прочитання як явища мистецтва, відмежування життєвих реалій, які лежать в основі твору, від мистецького прийому, що визначає його сприйняття. Аналіз твору як пошук мистецьких прийомів і засобів, через які він діє на читача. Віршознавчий аналіз, аналіз образів на рівні мови як спосіб зміщення фокусу сприйняття зі змісту на форму. Вивчення психологічного наповнення літературного твору; поняття про явний і прихований біографізм творчості, прямий і опосередкований самовираз митця. Між двома полюсами вивчення літературного твору, між рецепцією, коли дослідник є найперше читачем і керується суб'єктивним сприйняттям, і академічним вивченням твору, виваженим аналізом, який покликаний максимально об'єктивувати бачення твору, відшукати його важливі механізми, існують численні інтерпретації. Конфлікт та узгодження інтерпретацій в сучасній науці про літературу.						
Разом за модулем 4	15/20	4/-	-	10/18	1/2	
Всього годин	90/90	20/6	14/8	50/66	6/10	

*Форми контролю: ДС – дискусія, ПРЗ – презентація, РЗ – розв'язування завдань, РМГ – робота в малих групах, ІРС – індивідуальна робота студента, АТ – аналіз тексту, Р – реферат, а також аналітична записка, аналітичне есе, компаративний аналіз творів (у т. ч. перекладів) тощо.

6. Плани практичних занять із вступу до літературознавства

Практичне заняття № 1. Специфіка художньої літератури

Завдання для самостійного опрацювання:

1. Із допомогою словників уточнити значення термінів та слів: предмет, об'єкт, відображення, відбиття, віддзеркалення, відтворення, зображення, творче осмислення, творення, мімесис, катарсис, перетворення, очуження, умовність.

2. Законспектувати рекомендовану літературу.

3. Підібрати і прокоментувати висловлювання митців про роль і значення літературної творчості.

4. Пригадати зі шкільного курсу літератури твори, присвячені ролі мистецтва і митця в суспільстві. Назвати їх.

5. На одному з відомих творів художньої літератури показати, як художня література здійснює свої функції.

План усних відповідей на занятті:

1. Література серед інших видів мистецтва.
2. Синкретизм мистецтва.
3. Загальні мистецькі закони (мімезис, катарсис, перетворення, очуження, умовність) та їх інтерпретація у мистецтві слова.
4. Визначення художньої літератури.
5. Предмет художньої літератури.
6. Арістотель, М. Буало, І. Франко про суть і призначення поезії (літератури).
7. Основні функції художньої літератури як мистецтва слова. Специфічна функція української літератури – націєтворча (М. Грушевський, Д. Донцов, С. Єфремов про українську літературу).

ЛІТЕРАТУРА

1. Ткаченко А. Мистецтво слова. Вступ до літературознавства : підручник для студентів. Вид. 2-е / Анатолій Ткаченко. Київ : ВПЦ «Київський університет», 2003. 448 с. (Розділ перший).
2. Галич О. А., Назарець В. М., Васильєв Є. М. Загальне літературознавство / О. А. Галич, В. М. Назарець, Є. М. Васильєв. Рівне, 1997. 544 с. (С. 52–64).
3. Моклиця М. В. Вступ до літературознавства : навчальний посібник для студентів ВНЗ / Марія Моклиця. Луцьк : ВНУ імені Лесі Українки, 2011. 468 с. (С. 12–25, 251–256).
4. Літературознавчий словник-довідник / За ред. Р. Гром'яка, Ю. Коваліва, В. Теремка. Київ : ВЦ «Академія», 1997. 752 с.
5. Лексикон загального та порівняльного літературознавства / За ред. А. Волкова, О. Бойченка, І. Варича та ін. Чернівці : Золоті литаври, 2001. 636 с.
6. Білоус П. В., Левченко Г. Д. Вступ до літературознавства : навчальний посібник для самостійної роботи студентів / П. В. Білоус, Г. Д. Левченко. Київ : ВЦ «Академія», 2012. 364 с. (С. 35–52).
7. Білоус П. В. Вступ до літературознавства : навчальний посібник / П. В. Білоус. Київ : ВЦ «Академія», 2011. 336 с. (С. 57–88).

Практичне заняття № 2. Слово – образ – міф – архетип (на матеріалі вірша В. Свідзинського «Огонь»)

Завдання для самостійного опрацювання:

1. З'ясуйте значення слів: художній образ, образ ліричного героя, слово-образ, міф, архетип, первісне світовідчуття, міфологічна свідомість, алегорія, сюжет.
2. Прочитайте вірш В. Свідзинського «Огонь». Розгляньте рух домінуючого образу огню. Як розвивається сюжет? У чому джерело напруги? Коли саме поняття «огонь» стає образом? Як можна цей образ кваліфікувати?
Розгляньте рух інших образів (темрява, земля, пійма). Як вони пов'язані з домінуючим образом?
Чи пов'язаний образ огню з первісним світовідчуттям? Чи є загалом світовідчуття відбиває цей образ?
Розгляньте образ ліричного героя. Який сюжет він рухає? В яких взаєминах з домінуючим образом? Чи можна ці взаємини вважати алегоричними? реально-драматичними? універсальними? міфічними?
Простежте інтонаційний малюнок вірша. Як звукопис твору співвідноситься з його образністю? Чи є змальована у вірші картина світу адекватною дійсній? Що саме робить її адекватною чи неадекватною?
Чи є змальована картина цілісною і завершеною? Що є об'єднуючим елементом? Чи є картина універсальною (позачасовою)? конкретно-історичною? З якого слова-образу (образного вислову) «проріс» цей твір?

План усних відповідей:

1. Взаємозв'язок слова і образу на різних мовних рівнях.
2. Міф і образ як елементи первісного світовідчуття.
3. Аналіз вірша В. Свідзинського «Огонь».
4. Слово, образ, міф і архетип як взаємопов'язані елементи первісного (поетичного) світовідчуття.

ЛІТЕРАТУРА

1. Моклиця М. В. Основи літературознавства / М. В. Моклиця. Тернопіль : Підручники & посібники, 2002. С. 21–46.
2. Моклиця М. В. Вступ до літературознавства : навчальний посібник для студентів ВНЗ / Марія Моклиця. Луцьк : ВНУ імені Лесі Українки, 2011. С. 12–29, 25–29, 77–102.
3. Моклиця М. В. В. Свідзинський. *Моклиця М. В. Модернізм у творчості письменників ХХ ст.* Ч. 1. Луцьк, 1999.
4. Моклиця М. В. Модернізм в українській літературі ХХ століття : навчальний посібник для студентів-філологів / Марія Моклиця. Київ : Видавничий дім «Кондор», 2017. С. 355–388.
5. Творчість Володимира Свідзинського : Зб. наук. праць. Луцьк, 2003.

Володимир Свідзинський

Огонь

Поклав на стіни крила напорошені
І, наче **бабка** на листку **водокрасу**,
Завмер. Я в тихій самоті пишу, а він
Наставив вушко зрізане та й слухає.
Як друг, як вірний спільник,
Труд мій любить він.
Зо мною дише і зо мною думає
І, тільки захвилююсь я, здригається.
Давно минула північ. Дика темрява
Скребе одвірок зажирущим пазуром.
Я знемагаю, але друг не стомлений.
Я наближаюсь. Добрий і довірливий,
Він смерті не **сподіється**. Я дихаю.
Земля **стенулась**. Пітьма раптом грянула,
Звалилася, як кам'яна **обрушина**.
Загинув він чи бистрі крила виволік
З-під тяготи – і увалився в безвісті?

1932

Практичне заняття № 3. Жанрова специфіка епічних творів

Завдання для самостійного опрацювання:

1. З'ясуйте значення слів: сюжет, композиція, фабула, конфлікт, колізія, жанр; визначення жанрів епосу.
2. Користуючись науково-критичною літературою, проаналізуйте різні значення термінів – сюжет та фабула. Виділіть спільне й відмінне.
3. Простежте за текстом оповідання М. Коцюбинського «Сміх» розвиток сюжету і охарактеризуйте функції основних елементів сюжету.
4. Розмежуйте функції сюжету і фабули у творі М. Коцюбинського «Intermezzo». Підсумуйте значення сюжету і конфлікту в розвитку авторської художньої думки.

План усних відповідей:

1. Історично обумовлені причини виникнення родів, видів, жанрів. Арістотель, В. Гегель, І. Франко про родовий поділ літератури.

2. Епос як рід літератури.
3. Види і жанри епосу.
4. Сюжет і фабула. Сюжет і композиція.
5. Елементи сюжету. Змістовна функція кожного елементу.
6. Типологія сюжетів: оригінальні (конкретно-історичні) та вічні (традиційні) (позачасові, притчево-алегоричні). Інші класифікації. Позасюжетні елементи.
7. Конфлікт і колізія. Типи конфліктів.

Практичні вправи:

1. Визначте експозицію, зав'язку, кульмінацію і розв'язку сюжетної дії в оповіданні М. Коцюбинського «Сміх». З'ясуйте композиційну роль портретів у творі. Обґрунтуйте смисл фіналу та його місце в композиції оповідання «Сміх».
2. «Випряміть» лінію подій згідно із хронологією у новелі «Intermezzo». Що рухає сюжет «Intermezzo»? Встановіть роль пейзажів у художній тканині твору.

ЛІТЕРАТУРА

1. Ткаченко А. Мистецтво слова. Вступ до літературознавства : підручник для студентів. Вид. 2-е / Анатолій Ткаченко. Київ : ВПЦ «Київський університет», 2003. С. 55–68, 79–99, 146–207.
2. Юриняк А. Літературні жанри малої прози / А. Юриняк. Київ, 1996.
3. Моклиця М. В. Вступ до літературознавства : навчальний посібник для студентів ВНЗ / Марія Моклиця. Луцьк : ВНУ імені Лесі Українки, 2011. С. 116–141.
4. Галич О. А., Назарець В. М., Васильєв Є. М. Загальне літературознавство / О. А. Галич, В. М. Назарець, Є. М. Васильєв. Рівне, 1997. 544 с. (Розділи третій, четвертий).
5. Білоус П. В. Вступ до літературознавства : навчальний посібник / П. В. Білоус. Київ : ВЦ «Академія», 2011. С. 107–130, 138–143.
6. Моклиця М. В. Модернізм в українській літературі XX століття : навчальний посібник для студентів-філологів / Марія Моклиця. Київ : Видавничий дім «Кондор», 2017. С. 183–207.

Практичне заняття № 4. Закономірності композиції драматичних творів

Завдання для самостійного опрацювання:

1. З'ясуйте значення слів: драма, трагедія, комедія, сюжет, конфлікт у драматичному творі, ремарка, дія, акт.
2. Прочитайте «Кассандру» Лесі Українки та проаналізуйте твір.

План усних відповідей:

1. Історично обумовлені причини виникнення родів, видів, жанрів. Арістотель, В. Гегель, І. Франко та інші про родовий поділ літератури.
2. Драма як літературний рід. Поділ на види.
3. Драма, комедія, трагедія в їх історичному розвитку. Жанрове розмаїття драми в XX – XXI столітті.
4. Мистецькі прикмети драматичних творів.
5. Способи розгортання сюжету драматичних творів.
6. Суспільна й естетична природа конфлікту.

(Текст для аналізу – «Кассандра» Лесі Українки)

ЛІТЕРАТУРА

1. Моклиця М. В. Вступ до літературознавства : навчальний посібник для студентів ВНЗ / Марія Моклиця. Луцьк : ВНУ імені Лесі Українки, 2011. С. 256–264, 116–141.
2. Ткаченко А. Мистецтво слова. Вступ до літературознавства : підручник для студентів гуманітарних спеціальностей ВНЗ / Анатолій Ткаченко. К. : Правда Ярослави́чів, 1998. 448 с. (Розділ другий).

3. Галич О. А., Назарець В. М., Васильєв Є. М. Загальне літературознавство / О. А. Галич, В. М. Назарець, Є. М. Васильєв. Рівне, 1997. 544 с. (Розділ четвертий).
4. Білоус П. В. Вступ до літературознавства : навчальний посібник / П. В. Білоус. Київ : ВЦ «Академія», 2011. С. 130–138, 152–155.
5. Моклиця М. В. Модернізм в українській літературі ХХ століття : навчальний посібник для студентів-філологів / Марія Моклиця. Київ : Видавничий дім «Кондор», 2017. С. 120–143.
6. Гундорова Т. Леся Українка. Книга Сивілли / Тамара Гундорова. Харків : Віват, 2023. Книга шоста. «Кассандра»: книга Сивілли. С. 255–273.

Практичне заняття № 5. Лірика, її видовий та жанровий поділ

Завдання для самостійного опрацювання:

1. Виписати зі словника літературознавчих термінів визначення жанрів лірики: пісня, ода, гімн, пеан, канцона, псалми, елегія, послання, сатира, романс, сонет, мадригал, епіталама, дифірамб, панегірик, ідилія, пастораль, епіграма, епітафія, пародія, станси, лірична поема, прозова лірична мініатюра.
2. Підібрати з доробку українських та зарубіжних письменників приклади гімну, елегії, послання, сонету, пасторалі, епіграми, епітафії, романсу, віршів у прозі.
3. Зробити аналіз вірша Євгена Маланюка «Символ». Розгляньте образ Ніке, богині перемоги. Перечитайте другу строфу вірша. Яку картину ви уявляєте? Чи легко її уявити? Які емоції викликає образ крилатої обезглавленої богині з мармуровим тілом? Як цей образ сконструйовано? (Це схема, умовне позначення, персоніфікація, уособлення чи рельєфна картина?). Образ Ніке має відтінки значення чи означає щось певне? Де саме автор вказує на друге значення Ніке? Чи можна класифікувати цей образ як символ? Як алегорію? Чому вірш названо «Символ»?

План усних відповідей:

1. Природа лірики.
2. Лірика як літературний рід. Історія походження і розвитку.
3. Лірика у віршах і у прозі. Лірика і ліризм як вид емоційної тональності.
4. Композиція ліричних творів.
5. Найголовніші жанри лірики в процесі історичного розвитку.
6. Ліричний герой і біографічний автор. Можливість істотних відмінностей між внутрішнім світом героя і поета.
7. Лірика фольклорна і літературна. Національна своєрідність видів та жанрів лірики в українській традиції.

ЛІТЕРАТУРА

1. Ткаченко А. Мистецтво слова. Вступ до літературознавства : підручник для студентів / Анатолій Ткаченко. Вид. 2-е. Київ : ВПЦ «Київський університет», 2003. С. 69–78, 263–265.
2. Галич О. А., Назарець В. М., Васильєв Є. М. Загальне літературознавство / О. А. Галич, В. М. Назарець, Є. М. Васильєв. Рівне, 1997. С.231–245.
3. Моклиця М. В. Вступ до літературознавства : навчальний посібник для студентів ВНЗ / Марія Моклиця. Луцьк : ВНУ імені Лесі Українки, 2011. С. 116–141.
4. Білоус П. В. Вступ до літературознавства : навчальний посібник / П. В. Білоус. Київ : ВЦ «Академія», 2011. С. 143–152.
5. Моклиця М. В. Модернізм в українській літературі ХХ століття : навчальний посібник для студентів-філологів / Марія Моклиця. Київ : Видавничий дім «Кондор», 2017. С.218–230.

Євген Маланюк

Символ

Чим далі, тим похмуріш мряки,

Тим небезпечніша дорога...
О, ніби Ніке з Самотраки,
Твоя смертельна перемога:
З одірваною головою,
Безумна та посмертно-біла,
Вона несе над полем бою
Своє сліпе й крилате тіло.
Але в руках, у тьму простертих,
В несамоулюбленій силі руху –
Така страшна погорда смерті,
Таке сліпуче сяйво духа,
Що кам'яніє скудний розум,
Заблуканий в словесних пущах,
І шкіра терпне, і морозом
Проймає теплі жили сущих...
І ось встає із піни Понту
Над хвиль розгойданим свічадом
Співуча мрія горизонту –
Співуча степова Еллада.

1937

Практичне заняття № 6. Романтизм як літературний напрям і художній метод

Завдання для самостійного опрацювання:

Підібрати з доробку англійських (французьких, німецьких – відповідно до специфіки освітньої програми) поетів XIX століття приклад романтичного твору. Аргументувати віднесення твору до романтизму. Знайти оригінал цього твору, зробити його переклад (підрядник). Порівняти переклади романтичного твору (знайти два переклади українською мовою) з оригіналом, здійснити аналіз перекладів.

План усних відповідей:

1. Світоглядні засади романтизму.
2. Естетика й поетика романтизму.
3. Течії романтизму.
4. Жанрова система романтичної літератури.
5. Романтизм і реалізм як бінарна опозиція культури.

ЛІТЕРАТУРА

1. Моклиця М. В. Вступ до літературознавства : навчальний посібник для студентів ВНЗ / Марія Моклиця. Луцьк : ВНУ імені Лесі Українки, 2011. С. 275 – 277, 316 – 332.
2. Галич О. А., Назарець В. М., Васильєв Є. М. Загальне літературознавство : навчальний посібник / О. А. Галич, В. М. Назарець, Є. М. Васильєв. Рівне, 1997. Розділ п'ятий. Параграф 3.1.4. Романтизм. С. 303 – 309.
3. Моклиця М. В. Основи літературознавства: посібник для студентів філол. факультетів / М. В. Моклиця. Тернопіль : Підручники & посібники, 2002. С. 137–138.
4. Наливайко Д. С., Шахова К. О. Зарубіжна література XIX сторіччя. Доба романтизму : підручник / Дмитро Наливайко, Кіра Шахова. Тернопіль : Навчальна книга – Богдан, 2001. 416 с. (С. 5 – 21).
5. Ніколенко О. М. Романтизм у поезії. Г. Гейне. Дж. Байрон. А. Міцкевич. Г. Лонгфелло : посібник для вчителя / Ольга Ніколенко. Харків : Видавництво «Ранок», 2003. 176 с. (С. 7–31).

Практичне заняття № 7. Модернізм як епоха в історії європейської літератури кінця XIX - початку XX століття

Завдання для самостійного опрацювання:

1. Виписати визначення термінів: декаданс, модернізм, символізм, імпресіонізм, сугестія, символ, синестезія, експресіонізм, авангард (авангардизм), дадаїзм, кубізм, футуризм, сюрреалізм, автоматичне письмо, монтаж.

2. Підібрати з доробку українських (європейських) поетів приклади усіх модерністських методів (символізму, імпресіонізму, експресіонізму, футуризму, сюрреалізму). Аргументувати віднесення твору до певного методу модернізму.

План усних відповідей:

1. Модернізм як художній метод. Модернізм і декадентство. Поняття авангардизму.
2. Символізм як перший модерністський метод.
3. Поетика імпресіонізму.
4. Особливості світогляду та художнього стилю експресіоністів.
5. Футуризм як авангардистський модерністський метод.
6. Сюрреалізм: філософія, естетика, поетика.

ЛІТЕРАТУРА

1. Моклиця М. В. Модернізм як структура. Філософія. Психологія. Поетика : монографія / Марія Моклиця. Луцьк : Видавництво ВДУ «Вежа», 1998, 2002. 395 с.

2. Агеєва В. Апологія модернізму: обрис ХХ віку : статті та есеї / Віра Агеєва. Київ : Грані – Т, 2011. 408 с.

3. Біла А. Український літературний авангард: пошуки, стильові напрямки : монографія / А. Біла. Київ : Смолоскип, 2006. 464 с.

4. Моклиця М. В. Модернізм в українській літературі ХХ століття : навчальний посібник для студентів-філологів / Марія Моклиця. Київ : Видавничий дім «Кондор», 2017. 392 с.

5. Моклиця М. В. Модернізм у творчості письменників ХХ ст. : навчальний посібник / Марія Моклиця. Ч. 2. Зарубіжна література. Луцьк : Видавництво ВДУ «Вежа», 1999. 184 с.

6. Біла Анна. Символізм : наукове видання / Анна Біла. Київ : Темпора, 2010. 272 с.

7. Біла Анна. Сюрреалізм : наукове видання / Анна Біла. Київ : Темпора, 2010. 208 с.

8. Біла Анна. Футуризм : наукове видання / Анна Біла. Київ : Темпора, 2010. 248 с.

9. Моклиця М. В. Вступ до літературознавства : навчальний посібник для студентів ВНЗ / Марія Моклиця. Луцьк : ВНУ імені Лесі Українки, 2011. С. 279 – 315.

10. Галич О. А., Назарець В. М., Васильєв Є. М. Загальне літературознавство : навчальний посібник / О. А. Галич, В. М. Назарець, Є. М. Васильєв. Рівне, 1997. Розділ п'ятий. Параграф 3.2. Модернізм. Літературні напрями модернізму. С. 321 – 356.

11. Моклиця М. В. Основи літературознавства: посібник для студентів філол. факультетів / М. В. Моклиця. Тернопіль : Підручники & посібники, 2002. С. 138 –150.

7. Завдання для самостійного опрацювання

За виконання завдань (на вибір) здобувач освіти може отримати додаткові 5 балів:

Зреферувати наступні праці: Арістотель, Поетика. Н. Буало, Мистецтво поетичне. О. Потебня, Думка й мова. І. Франко, Із секретів поетичної творчості. Д. Чижевський, Культурно-історичні епохи.

Прочитати і охарактеризувати одну з монографій зі списку рекомендованої літератури.

Здійснити аналіз віршованого твору, визначеного викладачем: усно; або в письмовій формі.

Порівняти різні переклади самостійно підібраного твору з оригіналом, зробити висновок щодо якості передачі змісту і художнього рівня перекладу.

Прочитати і законспектувати наукову працю про самостійно підібраний твір. Порівняти власну і наукову рецепцію твору.

Творча робота: написати твір-есе на тему відібраного художнього твору.

IV. Політика оцінювання

Політика викладача щодо студента. Здобувач освіти зобов'язаний відвідувати лекційні та практичні заняття згідно із розкладом та систематично виконувати навчальні завдання (зокрема відведені для самостійної роботи). Береться до уваги відвідування лекцій (пропущені заняття не відпрацьовуються, але знання матеріалу лекцій обов'язкове), активність на практичних заняттях (відображено в балах). Цінується і заохочується творчий підхід до опрацювання запропонованих тем. Передбачено можливість зарахування результатів формальної, неформальної, інформальної освіти.

Здобувачі освіти мають право відпрацювати пропущені з поважних причин (лікарняний листок, відрядження) практичні заняття у формі співбесіди з викладачем або письмових завдань. Науково-педагогічний працівник гарантує доступність зустрічей у межах університету, а також можливість заочної комунікації та консультування з урахуванням електронних можливостей (навчальних платформ – Moodle, Office 365; або Skype, Zoom та ін.).

Політика щодо академічної доброчесності. В оцінюванні підготовки здобувачем освіти практичних і, особливо, індивідуальних творчих завдань керуємося політикою академічної доброчесності. Основні параметри академічної доброчесності включають такі позиції: висловлення власних міркувань із певних питань із покликанням на легітимні академічні джерела (статті в наукових часописах, які мають друковані версії та затверджені відповідними інституціями); оригінальне та самостійне виконання запропонованих завдань, запобігання проявам різних форм академічного плагіату (списування, фальсифікація фактів, кількісні та якісні маніпуляції), двостороння комунікація з питань якості й доцільності контенту освітнього компонента та форм контролю. Виявлення ознак академічної недоброчесності в письмовій роботі здобувача є підставою для її незарахування викладачем, незалежно від масштабів плагіату чи обману.

Політика щодо дедлайнів та перескладання. Здобувачі освіти зобов'язані дотримуватися термінів виконання всіх видів робіт, передбачених освітнім компонентом. Викладач терміни виконання певних видів робіт визначає заздалегідь. Терміни підсумкового контролю, ліквідації академічної заборгованості визначає розклад заліково-екзаменаційної сесії.

Перескладання матеріалу в межах навчального плану допускається у разі лікарняного чи відрядження та згідно з графіком узгодженого з деканатом індивідуального плану.

V. Підсумковий контроль

У процесі опанування освітнього компонента здобувач може отримати максимально 100 балів (практичні заняття – 40 балів ((5 балів × практичні заняття №№ 1, 2, 3 + 6 балів × практичні заняття №№ 4, 5, 7 + 7 балів × практичне заняття № 6), підсумковий контроль – 60 балів). Підсумковий контроль передбачає написання контрольної роботи № 1 (оцінюється 10 балами) та № 2 (оцінюється 20 балами), а також індивідуальну співбесіду з викладачем (очно або онлайн), яка включає перевірку знання здобувачем термінологічного мінімуму (оцінюється максимально 10 балами) і навичок аналізу художнього твору (оцінюється максимально 20 балами).

Студенти, які впродовж семестру набрали 60 і більше балів та погоджуються із відповідною оцінкою, залік не складають.

Формою підсумкового семестрового контролю є залік за темами лекційного й практичного курсу, у тому числі аналіз запропонованого викладачем художнього тексту.

Питання для підсумкового контролю (оцінюється на заліку 30 балами):

1. Літературознавство як наука. Взаємозв'язок літературознавства з іншими науками. Основні та допоміжні галузі літературознавства.

2. Література як мистецтво слова. Література серед інших видів мистецтва. Визначення художньої літератури, її предмет. Основні функції художньої літератури. Націєтворча функція української літератури.

3. Загальні мистецькі закони (мімезис, катарсис, перетворення, очуження, умовність). Поняття мімезису і катарсису. Обґрунтування цих понять Арістотелем.

4. Художньо-образне мислення письменника. Етапи творчого процесу. Психологія творчості та психологія сприйняття художнього твору.

5. Слово, образ, міф, архетип як взаємопов'язані елементи первісного (поетичного) світовідчуття. Образи-архетипи (на матеріалі творів М. Коцюбинського, В. Свідзинського). Міфологія, фольклор і література.

6. Роди художньої літератури та фольклору. Критерії поділу. Теорія родового поділу літератури в історичному розвитку. Межироди літератури. Жанри.

7. Епос як літературний рід. Жанри епосу.

8. Лірика як літературний рід, її походження. Основні жанри лірики.

9. Драма як літературний рід. Основні драматичні жанри. Мистецькі прикмети драматичних творів.

10. Малі епічні жанри.

11. Жанрова специфіка роману, його різновиди. Епічний цикл. Роман-епосея.

12. Поема та її різновиди.

13. Зміст і форма літературного твору. Змістові чинники твору (тема, ідея, проблема).

14. Художній образ – основа мистецтва. Мистецьке і наукове визначення дійсності. Різновиди і класифікація літературних образів. «Вічні» образи. Автологічний та металогічний типи художнього образу.

15. Система образів літературного твору – персонаж, оповідач, розповідач, ліричний герой, образ автора, образ читача, пейзаж, портрет, інтер'єр.

16. Сюжет і фабула. Проблема сюжету ліричного твору. Елементи сюжету. Типологія сюжетів. Композиція.

17. Конфлікт і колізія. Типи конфліктів.

18. Формальні чинники художнього змісту.

19. Метафора. Види метафори.

20. Символ і алегорія.

21. Епітет і порівняння, їх види та функції.

22. Іронія і сарказм та їх художні функції.

23. Художній метод. Стиль.

24. Типи художнього світосприйняття, їх історична динаміка. Літературний процес і його головні закономірності (традиція і новаторство). Літературний напрям, течія, школа, угруповання.

25. Класицизм. М. Буало – теоретик класицизму.

26. Романтизм як літературний напрям і художній метод.

27. Реалізм як літературний напрям і художній метод.

28. Модернізм – епоха в історії європейської культури. Художні методи модернізму.

29. Символізм як модерністський метод. Поетика імпресіонізму.

30. Експресивні можливості слова. Експресіонізм як художній метод і літературний напрям.

31. Футуризм як авангардистський модерністський метод.

32. Філософія та поетика сюрреалізму.

33. Тропи.

34. Фонічні елементи художньої мови, її функції.

35. Лексичний рівень художньої мови.

36. Синтаксичний рівень художньої мови. Стилістичні фігури.

37. Ритм. Вірш і проза. Версифікація і віршознавство. Поняття вірша. Рима. Види рими. Клаузула.

38. Силабічна система віршування. Тонічна система віршування. Силабо-тонічна система віршування. Фольклорне віршування.

39. Строфи. Види строф. Канонізовані строфи.

40. Метр. Розмір. Основні і допоміжні метри силабо-тоніки. Верлібр.

41. Основні наукові школи XIX і XX століть: міфологічна, біографічна, культурно-історична, формальна школи, компаративістика, психоаналіз, структуралізм та інші. Методи літературознавчого аналізу. Видатні представники українського літературознавства.

42. Специфіка вивчення історико-літературних понять та літературознавчих термінів у шкільному курсі зарубіжної літератури.

Вступ до літературознавства. Термінологічний мінімум (оцінюється на співбесіді 10 балами / заліку 30 балами)

Література, фольклор; мімезис, катарсис, перетворення, очуження, умовність, сублімація; художній образ, автор (образ автора), ліричний герой, персонаж, наратор; міф, архетип, первісне світовідчуття, антропоморфізм, бінарні опозиції; композиція, сюжет (експозиція, пролог, зав'язка, кульмінація, розв'язка, епілог), фабула, конфлікт, колізія; літературний рід, жанр, епос, лірика, драма; комедія, трагедія, драма як жанр, ремарка, репліка, дія, акт; малі епічні жанри (оповідання, новела, есе, етюд, казка, притча, анекдот, детектив), повість, роман (види роману), роман-епопея; медитативна лірика, сугестивна лірика, ліричні жанри (пісня, ода, гімн, пеан, канцона, романс, мадригал, сонет, станси, елегія, псалми, послання, сатира, епіграма, пародія, епіталама, епітафія, дифірамб, панегірик, ідилія, пастораль, прозова лірична мініатюра); межирід, ліро-епічний твір, байка, поема, дума, балада; контекст, дискурс; майстер і геній, феномен; тема, мотив, лейтмотив, рефрен, ідея, проблема твору; троп, епітет (постійний епітет), порівняння, антитеза, оксиморон (оксюморон), метафора; алегорія, символ, паралелізм, персоніфікація (уособлення), метонімія, синекдоха, перифраз, гіпербола, літота, інверсія, градація, еліпсис; гумор, іронія, сарказм, гротеск; пейзаж, портрет, інтер'єр; неологізм, історизм, архаїзм, екзотизм, варваризм, вульгаризм, жаргонізм; риторичні фігури; літературний напрям, художній метод, художній стиль, Ренесанс, бароко, класицизм, сентименталізм, Просвітництво, романтизм, реалізм, натуралізм, модернізм, символізм, імпресіонізм, експресіонізм, футуризм, сюрреалізм, постмодернізм; вірш, рима, строфа, стопа (двоскладова, трискладова), розміри силабо-тонічної системи віршування (хорей, ямб, дактиль, амфібрахій, анапест), пірихій, спондей, анафора, епіфора, верлібр, дольник, акровірш, акцентний вірш; алітерація, асонанс; рецепція, аналіз, інтерпретація, адаптація, переклад; біографічний метод, культурно-історична школа, психоаналіз, фройдизм, формальна школа, структуралізм.

Залік включає також літературознавчий аналіз віршованого твору (оцінюється 40 балами).

VI. Шкала оцінювання

Оцінювання здійснюється за 100-бальною шкалою.

Оцінка в балах за всі види навчальної діяльності	Оцінка
90 – 100 82 – 89 75 – 81 67 – 74 60 – 66	Зараховано
1 – 59	Незараховано (необхідне перескладання)

Критерії оцінювання:

7 – 5 балів – здобувач освіти володіє узагальненими знаннями з предмета, аргументовано використовує їх у нестандартних ситуаціях, добре володіє спеціальною

термінологією, уміє ілюструвати відповідь прикладами, знаходити інформацію та аналізувати її, ставити і розв'язувати проблеми, аналізує художній твір;

4 бали – знання здобувача є достатньо повними, він правильно застосовує вивчений матеріал у стандартних ситуаціях, вміє аналізувати, встановлювати найсуттєвіші зв'язки і залежності між явищами, фактами, робити висновки, загалом контролює власну діяльність. Відповідь його повна, логічна, обґрунтована, але з деякими неточностями;

3 бали – здобувач освіти виявляє знання і розуміння основних положень навчального матеріалу. Відповідь його правильна, але недостатньо осмислена. З допомогою викладача здобувач здатний аналізувати, порівнювати, робити висновки, вміє застосувати знання при виконанні завдань прикладного характеру за зразком;

2 бали – здобувач освіти розуміє основний навчальний матеріал, здатний з помилками й неточностями дати визначення понять, сформулювати правило;

1 бал – здобувач освіти здатний відтворити матеріал відповідно до тексту підручника або пояснення викладача, повторити за зразком певну операцію.

VII. Рекомендована література та інтернет-ресурси

Монографії, посібники, словники, довідники, статті

1. Агеєва В. Апологія модернізму: обрис XX віку : статті та есеї / Віра Агеєва. Київ : Грані – Т, 2011. 408 с.
2. Астрахан Н. Теорія літератури: основи, традиції, актуальні проблеми : навчальний посібник. К. : Видавничий дім Дмитра Бураго, 2021. 296 с.
3. Акімова Н. В. Класифікація значень та символів у контексті проблеми розуміння тексту. *Вісник Університету імені А. Нобеля*. Серія : Педагогіка і психологія (педагогічні науки). Дніпро : Університет ім. А. Нобеля, 2018. Випуск 2 (16). С. 8–12.
4. Баррі Пітер. Вступ до теорії: літературознавство і культурологія. Київ : Смолоскип, 2008. 360 с.
5. Біла А. Український літературний авангард: пошуки, стильові напрямки : монографія / А. Біла. Київ : Смолоскип, 2006. 464 с.
6. Біла Анна. Символізм : наукове видання / Анна Біла. Київ : Темпора, 2010. 272 с.
7. Біла Анна. Сюрреалізм : наукове видання / Анна Біла. Київ : Темпора, 2010. 208 с.
8. Біла Анна. Футуризм : наукове видання / Анна Біла. Київ : Темпора, 2010. 248 с.
9. Білоус П. В. Вступ до літературознавства : навчальний посібник / П. В. Білоус. Київ : ВЦ «Академія», 2011. 336 с.
10. Білоус П. В., Левченко Г. Д. Вступ до літературознавства : навчальний посібник для самостійної роботи студентів / П. В. Білоус, Г. Д. Левченко. Київ : ВЦ «Академія», 2012. 364 с.
11. Блум Р. Західний канон. Книги на тлі епох. Київ, 2007.
12. Будний В. Вступ до літературознавства. Львів, 2017. 266 с. Електронний ресурс: <http://philology.lnu.edu.ua/course/vstup-do-literaturoznavstva-slavisty>.
13. Воловець Л. Братання словом: Взаємозв'язки української та зарубіжної літератур. Львів : Сполом, 2000. 56 с.
14. Галич О. А., Назарець В. М., Васильєв Є. М. Загальне літературознавство / О. А. Галич, В. М. Назарець, Є. М. Васильєв. Рівне, 1997. 544 с.
15. Галич Олександр. Вступ до літературознавства : підручник / Олександр Галич; М-во освіти і науки України, Нац. ун-т «Львів. політехніка». Львів : Вид-во Львів. політехніки, 2017. 324 с.
16. Зборовська Ніла. Психоаналіз і літературознавство. Київ : Академвидав, 2003. 392 с.
17. Іванишин В. Нариси з теорії літератури : навчальний посібник. Київ : Академія, 2010. 253 с.
18. Ільницький М., Будний В. Порівняльне літературознавство. В 2 ч. Частина I. Лекційний курс. Львів : Видавничий центр ЛНУ ім. І. Франка, 2007. 280 с.

19. Козлик І. Літературознавчий аналіз художнього тексту/твору в умовах сучасної міжнаукової та міжгалузевої взаємодії. Брно, 2020. 235 с.
20. Лексикон загального та порівняльного літературознавства / За ред. А. Волкова, О. Бойченка, І. Варича та ін. Чернівці : Золоті литаври, 2001. 636 с.
21. Літературознавчий словник-довідник / Р. Т. Гром'як (ред. рада). 2-ге вид., випр. і доп. Київ : Академія, 2006. 752 с.
22. Марко В. Аналіз художнього твору. 2-ге видання, виправлене. Київ : Академвидав, 2015. 256 с.
23. Моклиця М. В. Вступ до літературознавства : навчальний посібник для студентів ВНЗ / Марія Моклиця. Луцьк : ВНУ імені Лесі Українки, 2011. 468 с.
24. Моклиця М. В. Модернізм в українській літературі XX століття : навчальний посібник для студентів-філологів / Марія Моклиця. Київ : Видавничий дім «Кондор», 2017. 392 с.
25. Моклиця М. В. Модернізм як структура. Філософія. Психологія. Поетика : монографія / Марія Моклиця. Луцьк : Видавництво ВДУ «Вежа», 2002. 395 с.
26. Моклиця М. В. Основи літературознавства / М. В. Моклиця. Тернопіль : Підручники & посібники, 2002.
27. Орлова О., Орлов О. Основи літературознавства. Полтава : ПНПУ, 2020. 134 с.
28. Павличко С. Зарубіжна література: Дослідження та критичні статті. Київ : Вид-во С. Павличко «Основа», 2001. 559 с.
29. Пітерська О. Художній образ в сучасному науковому дискурсі. *Філологічні науки*. 2020. № 32. С. 49–53. <http://dspace.pnpu.edu.ua/bitstream/123456789/15642/1/PITERSKA.pdf>
30. Слово. Знак. Дискурс: Антологія світової літературно-критичної думки XX ст. / Упорядник М. Зубрицька. Львів, 1996. 633 с.
31. Ткаченко А. Мистецтво слова. Вступ до літературознавства : підручник для студентів. Вид. 2-е / Анатолій Ткаченко. Київ : ВПЦ «Київський університет», 2003. 448 с.

Періодичні фахові видання

1. Всесвіт: фаховий журнал світової літератури. Київ : Видавничий дім «Всесвіт»: <http://vsesvit-journal.com>
2. Всесвітня література в сучасній школі: науково-методичний журнал Міністерства освіти і науки України. Київ : РА «Освіта України».
3. Всесвітня література в школах України: науково-методичний журнал Міністерства освіти і науки України. Київ : Педагогічна преса.
4. Зарубіжна література в школах України: науково-методичний журнал. Київ : Антросвіт: http://www.nbu.gov.ua/portal/soc_gum/zlvsh/index
5. Всесвітня література та культура: науково-методичний журнал. Київ : Антросвіт.
6. Зарубіжна література: науково-методична газета. Київ : Шкільний світ: <http://literatura@1veresnya.com.ua>
7. Зарубіжна література в школі: науково-методичний журнал. Харків : Основа.
8. Слово і Час: науково-теоретичний журнал. Київ : Національна академія наук України, Інститут літератури імені Тараса Шевченка, Національна спілка письменників України: <http://www.slovoichas.in.ua>

Сайти бібліотек

1. Державна бібліотека України для юнацтва: <http://www.4uth.gov.ua/>
2. Національна бібліотека України для дітей: www.chl.kiev.ua/
3. Національна парламентська бібліотека України: <http://www.nplu.org/>
4. Львівська обласна бібліотека для дітей : <http://kazkar.at.ua/lodb.org.ua/>
5. Електронна бібліотека української літератури (зарубіжна література): <http://ukrlib.com>
6. Бібліотека українського центру: <http://ukrcenter.com>
7. Бібліотека ВНУ імені Лесі Українки: <http://catalog.library.enu.edu.ua>

Інтернет-ресурси

The Literary Encyclopedia. Exploring literature, history and culture. <https://www.litencyc.com/>
Literature. <https://oxfordre.com/literature>